

4) w § 10:

a) w ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu wojewódzkim i powiatowym, w przedsiębiorstwach o znaczeniu lokalnym oraz w spółdzielniach produkcyjnych . . . 10 lat,

c) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu gromadzkim . . . 5 lat”,

lit. d) skreśla się;

b) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) materiałów archiwalnych, których przechowywanie zostało na podstawie § 6 powierzone niektórym urzędom, instytucjom i organizacjom, dla których okres przechowywania ustala właściwy

minister (Prezydium Polskiej Akademii Nauk, władze naczelne organizacji).”;

5) w § 11 dotychczasowy tekst staje się ustępem pierwszym oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Materiały archiwalne urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw ulegających likwidacji przekazywane są jednostce, która przejmuje działalność jednostki likwidowanej. W braku takiej jednostki organ likwidujący przekazuje materiały archiwalne, po uprzednim ich uporządkowaniu, do właściwego archiwum państwowego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

13

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1958 r.

w sprawie zasad i trybu wymierzania kar przez urzędy górnicze.

Na podstawie art. 134 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. W sprawach o wykroczenia wymienione w art. 134 ust. 1 prawa górniczego orzekają urzędy górnicze na zasadach i w trybie określonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. W razie otrzymania doniesienia o popełnieniu wykroczenia określonego w art. 134 prawa górniczego okręgowy urząd górniczy, właściwy ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia, przeprowadza dochodzenia w celu sprawdzenia okoliczności przytoczonych w doniesieniu. Dochodzeń można zaniechać, jeżeli doniesienie wniesione zostało przez organy inspekcyjne urzędu górniczego lub technicznej inspekcji pracy i zawiera wyjaśnienia podejrzanego.

§ 3. 1. Jeżeli wynik dochodzeń uzasadnia wszczęcie postępowania przed okręgowym urzędem górniczym przeciwko obwinionemu, okręgowy urząd górniczy wyznacza rozprawę, na którą wzywa obwinionego i świadków.

2. Okręgowy urząd górniczy może zarządzić uprzednio przeprowadzenie innych dochodzeń potrzebnych dla wyjaśnienia sprawy.

§ 4. 1. Wezwanie obwinionego na rozprawę powinno zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres obwinionego;
- 2) oznaczenie zarzuconego mu wykroczenia oraz wskazanie naruszonego przepisu;
- 3) miejsce i termin rozprawy;
- 4) uprzedzenie, że w przypadku niestawienia się — rozprawa odbędzie się w nieobecności obwinionego (zaocznie);
- 5) pouczenie o możliwości korzystania z pomocy obrońcy;
- 6) pouczenie, że obwiniony może sprowadzić na rozprawę świadków lub zaoferować inne dowody mogące służyć

do obrony lub też zgłaszać w tych sprawach wnioski w takim terminie, aby te dowody mogły być przeprowadzone na rozprawie.

2. Wezwanie na rozprawę doręcza się obwinionemu co najmniej na 7 dni przed terminem rozprawy.

§ 5. Obwiniony może korzystać z pomocy obrońcy, którym może być osoba zdolna do czynności prawnych i nie pozbawiona praw publicznych, co do której nie zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że trudni się obroną zawodowo nie posiadając uprawnień.

§ 6. 1. Obwiniony i jego obrońca mają prawo przeglądać akta sprawy i robić z nich odpisy.

2. Jeżeli postępowanie dotyczy sprawy, w której prokurator wszczął śledztwo, akta mogą być przeglądane przez obwinionego i obrońcę, jeżeli prokurator nie zgłosi sprzeciwu. Do czasu udostępnienia akt okręgowy urząd górniczy nie wyznacza terminu rozprawy.

§ 7. 1. Rozprawę prowadzi osoba sprawująca kierownictwo okręgowego urzędu górniczego lub wyznaczony przez nią pracownik tego urzędu z wyższym wykształceniem.

2. W razie zmiany osoby prowadzącej rozprawę w toku rozprawy — rozprawę prowadzi się od początku.

§ 8. Przed zamknięciem rozprawy obrońca i obwiniony mają ostatni głos.

§ 9. 1. Okręgowy urząd górniczy wydaje orzeczenie na podstawie wyników przeprowadzonej rozprawy oraz po rozpoznaniu wniosków obwinionego i obrońcy.

2. Orzeczenie okręgowego urzędu górniczego ogłasza prowadzący rozprawę po jej zamknięciu, może jednak odroczyć ogłoszenie orzeczenia najwyżej na 7 dni

§ 10. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie urzędu;

- 2) datę i miejsce wydania orzeczenia;
- 3) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe prowadzącego rozprawę;
- 4) imię i nazwisko i inne dane, ustalające tożsamość obwinionego;
- 5) postanowienie o winie, a w przypadku uznania obwinionego za winnego — określenie czynu przypisanego obwinionemu, naruszonego przepisu, wymiaru kary i podstawy prawnej ukarania, a ponadto — w razie nałożenia kary grzywny — wymiaru aresztu zastępczego, gdy ściągnięcie grzywny będzie niemożliwe (art. 10 prawa o wykroczeniach);
- 6) uzasadnienie orzeczenia;
- 7) pouczenie o trybie i terminie odwołania.

2. Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu.

§ 11. 1. Od orzeczenia okręgowego urzędu górniczego obwiniony albo jego obrońca może wnieść za pośrednictwem tego urzędu odwołanie do Wyższego Urzędu Górniczego w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

2. Odwołanie wnosi się na piśmie.

§ 12. 1. Wyższy Urząd Górniczy w postępowaniu odwoławczym zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy, uchyla lub zmienia, przy czym może uzupełnić postępowanie dowodowe z urzędu lub na wniosek odwołującego się. Wyższy Urząd Górniczy może wydać orzeczenie bez przeprowadzenia rozprawy, chyba że odwołujący zażąda jej przeprowadzenia.

2. Postępowanie odwoławcze prowadzi pracownik Wyższego Urzędu Górniczego z wyższym wykształceniem prawniczym, wyznaczony przez prezesa tego urzędu.

3. Wyższy Urząd Górniczy nie może podwyższyć kary orzeczonej przez okręgowy urząd górniczy.

4. Na podstawie wyników postępowania Wyższy Urząd Górniczy wydaje orzeczenie.

§ 13. Do postępowania odwoławczego mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu w pierwszej instancji.

§ 14. Orzeczenie wydane przez Wyższy Urząd Górniczy jest prawomocne.

II. Postępowanie nakazowe.

§ 15. 1. W przypadkach gdy okoliczności ustalone przez organy inspekcyjne urzędu górniczego lub organy technicznej inspekcji pracy nie nasuwają wątpliwości co do winy, okręgowy urząd górniczy może bez przeprowadzenia postępowania nałożyć nakazem karnym grzywnę do wysokości 300 zł, jeżeli to jest uzasadnione małą szkodliwością społeczną popełnionego wykroczenia.

2. Do nakazu karnego stosuje się odpowiednio przepis § 10.

§ 16. 1. Od nakazu karnego ukarany może wnieść w ciągu 7 dni od daty doręczenia sprzeciwu pisemny do okręgowego urzędu górniczego, który wydał nakaz karny.

2. W razie wniesienia sprzeciwu nakaz uważa się za niebyły, a okręgowy urząd górniczy rozpatruje sprawę w postępowaniu zwyczajnym.

3. Nakaz karny, od którego nie wniesiono w terminie sprzeciwu, staje się prawomocny i podlega wykonaniu.

III. Przepisy końcowe i przejściowe.

§ 17. Orzeczenie i nakaz karny podlegają wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.

§ 18. Jeśli przepisy rozporządzenia nie stanowią inaczej, stosuje się odpowiednio:

- 1) do postępowania przed urzędami górniczymi przepisy o postępowaniu administracyjnym;
- 2) do wykonania orzeczeń tych urzędów przepisy o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 19. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, a nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem, postępowanie toczy się według przepisów tego rozporządzenia.

§ 20. Przepisy rozporządzenia dotyczące zasad i trybu wymierzania kar przez okręgowe urzędy górnicze mają odpowiednie zastosowanie do urzędów górniczych o właściwości szczególnej, powołanych na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. z 1954 r. Nr 47, poz. 223 i z 1957 r. Nr 1, poz. 4).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

14

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1958 r.

w sprawie utworzenia funduszu handlowych kredytów zagranicznych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz celowy handlowych kredytów zagranicznych, zwany dalej „funduszem”.

§ 2. Minister Finansów określi zasady funkcjonowania funduszu, a w szczególności jego dochody i wydatki, tryb pla-

nowania oraz sposób rozliczeń funduszu z budżetem centralnym.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*